

Jeníček s Mařenkou šli lesem, když najednou se před nimi objevila malá chaloupka. A ta chaloupka byla celá z perníku, střechu měla ze sušenek a okna z cukru! Protože měli velký hlad, rozhodli se, že si trochu z těch dobrot uloupnou.

V tom okamžiku vylezla ze dveří přívětivá a starostlivá stařenka a pozvala děti dovnitř. Jeníček s Mařenkou pozvání s radostí přijali, aniž by tušili, že stařenka byla ve skutečnosti zlá ježibaba, která lákala děti do své chaloupky jen proto, aby je mohla sníst!

Ježibaba neváhala ani chvíli a hned Jeníčka zavřela do malé klece.

Mařenku poslala do kuchyně a přinutila ji, aby prala, uklízela a pekla a dělala všechny domácí práce.

Ježibaba chtěla Jeníčka nejprve trochu vykrmit, než ho sní, a tak přikázala Mařence, aby pro něj navařila všelijaké dobroty. Každý den potom ježibaba štípala Jeníčka do prstíčku, aby zkontrolovala, jak tloustne.

Ale Jeníček byl chytrý, a místo aby jí podal svůj prstík, nastavil jí kuřecí kůstku. Ježibaba byla vzteky bez sebe a křičela:

„Jak to, že netloustneš?”

Musíš víc jíst!”

